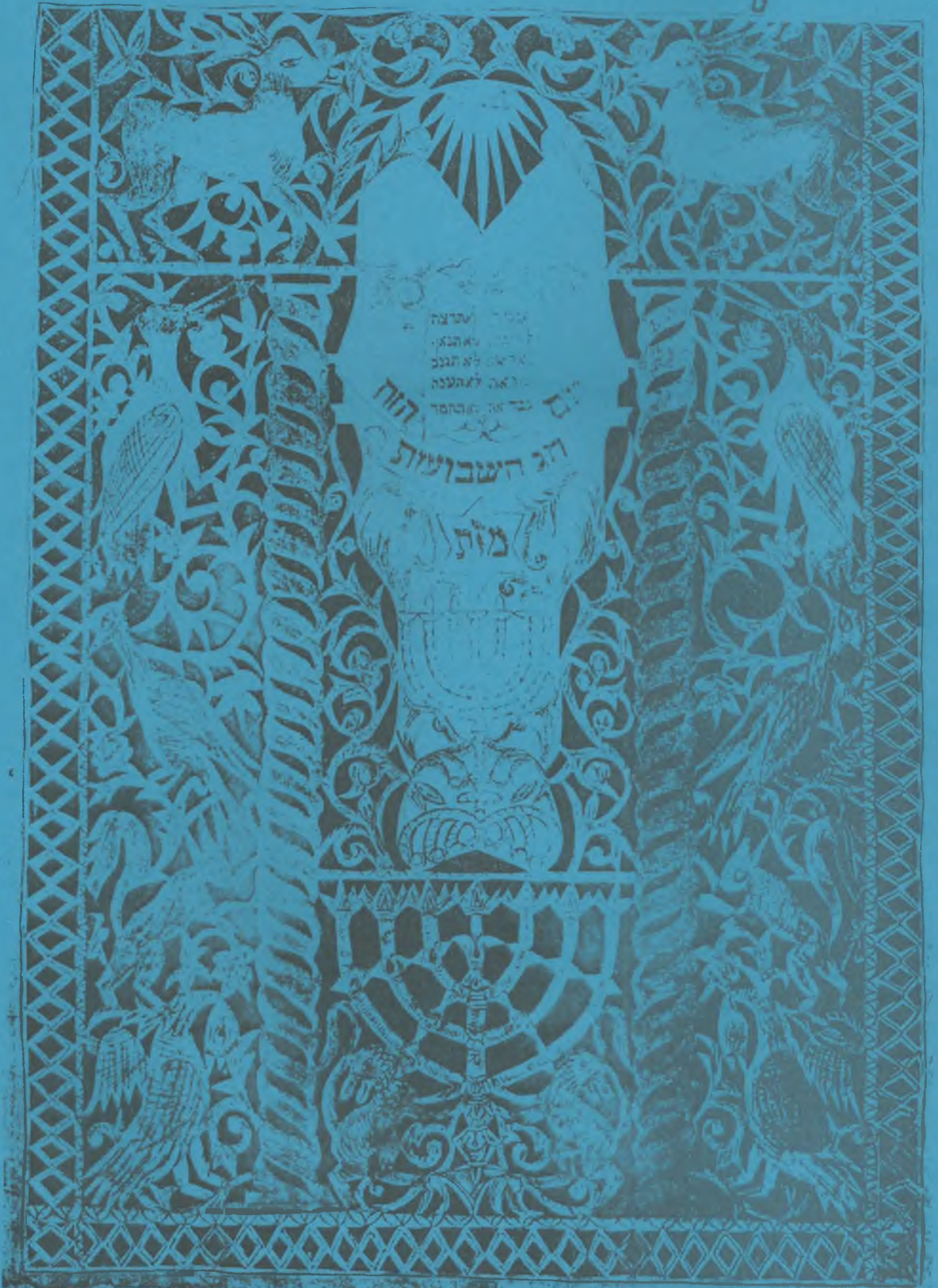

1386) 27 חזן אדם

כפר אתם

עליון

1.6.84

מחבר: א. מ. רובין
מאי: 1984

דו"ח משיבות המזכירות מהמזכירות

דו"ח משיבות המזכירות .

ישיבה מה - 4.5.84 :

1. א ת י כ ה ן - ערעור : קבוצת חברים ערערה בפני המזכירות על החלטתה שלא לקבל את אתי לקבוץ. בדיון שהתפתח נידונו מחדש ההיבטים השונים סביב קליטה זו (שאיננה קליטה רגילה) ונשקלו מחדש הטענות בעד הקליטה ונגדה. סוכס, להביא את הנושא לשיחת קבוץ עם "עמדה פתוחה", ולהציג את הנתונים בפני השיחה ולקיים ויכוח פתוח (הנושא נידון בשיחה ב-12.5, והו-חלט לקבל את אתי לקבוץ).

2. ר ש י ו נ ו ת נ ה י ג ה ל י"ב :
בהשתתפות עמליה גולדברג מקשרת י"ב (קבומת "סהר"), ונציגי הקבוצה (כרמית זאמית) נידונה שאלת הוצאת רשיונות נהיגה עם סיוס י"ב. ההסת-ייגות היחידה היא של מוסד "צפית", האומרת שאין לאפשר הוצאת רשיונות נהיגה במסגרת שנת הלימודים. סוכס, לאפשר עקרונית לבני הי"ב להוציא רשיונות נהיגה על בסיס הסדר החיילים הקיים, עם מספר הסתייגויות:

- א. להמתין עד לסיוס שנת הלימודים, להוציא מספר בנים שסימו למעשה את לימודיהם.
- ב. לימודי הנהיגה לא יעשו על חשבון עבודה ובתאום עם הענפים.
- ג. עם שובה של הקבוצה מטיוול חו"ל, יש לבדוק עם כל אחד את האפשרות להוציא את הרשיון בהת-אם לתאריך גיוסו לצבא ולפי זה להחליט.

3. ר ש י מ ת מ ש ת ל מ י ס לתשמ"ה :

1. השתלמות הציגה בפני המזכירות את רשימת הפניות להשתלמות בתשמ"ה. השנה הבעיה קשה במיוחד מאחר שישנן 11 פניות ומולט 3 מקומות פנויים, וההכרעה קשה.
- בשיחת הקבוץ הקרובה תציג 1. השתלמות את רשימת הפניות והמלצותיה לדיון והכרעה שתקבל בשיחה.

ישיבת מזכירות מה - 13.5.84 :

1. ל ה ק ת " י ו א ב" - ל ח ו " ל :

נידונה פניית מועצת "יואב" לאשר את נסיעת להקת הריקודים לסיבוב הופעות באירופה. בפניה כלולים חברינו יהושע פ., רבקה ב., צבי ק., ורפי ג. משך הנסיעה כשלושה שבועות. הקבוץ לא נדרש להשתתף במימון. בהתאם להחלטת הקבוץ, העמדה היא שהלהקה תיסע, אך הקבוץ לא מהווה צד בעניין.

2. א ב ר ה ס ס ל ע - עבודת חוץ :

בהשתתפות נציג אגודת "מי הרי יהודה" (קזזה), נידונה הפניה להוציא את אברהם סלע לעבודת חוץ במסגרת האגודה. לעבודה זו יש נגיעה ישירה לצרכי כפר מנחם בתחום המיס, ובחלקה מתבצעת גם בשדות שלנו. סוכס, להמליץ על אישור יציאתו של אברהם סלע לעבודה באגודה. יובא להחלטת שיחת קבוץ.

ישיבת מזכירות מה - 20.5.84 :

1. ע ז י ב ו ת - המזכירות רשמה לפניה את הודעות העזיבה של חגית סרט וטליה נדיר.
2. כ ל - ב ו - צוות עובדי הכל-בו הציג בפני המזכירות מספר בעיות סביב פעולת הכל-בו. הדיון המתקד סביב שני נושאים: א. שטח-שטח הכל-בו (החנות) לא מספיק ועומד בצורה משמע-ותית מתחת לתקן המקובל לגבי קבוצים בסדר גודל שלנו. המחסנים לא מספיקים ומפוזרים בקבוץ. כל זה מקשה על העבודה, על רמת השירות ומגוון המוצרים המוצעים לחבר.
- ב. כוח אדם : גם כאן, כוח האדם לא מספיק ומבוסס על חברים מבוגרים, ויש צורך דחוף לת-גבר את הצוות. אגב, 1. עבודה עוסקת בסוגיה זר.

1.6.84

לתאם את תרומתו במקום אחר. (בינתיים המבצע מתנהל בצורה יפה. בואו נמשיך ככה עד הסוף).

2. 7. מינויים - בחירות: 7. מינויים הבאה לאישור רשימת ועדות ארוכה. ה"קרב" העיקרי נטוש סביב ההצעה לבחור את יגאל קליין כמחסנאי מטבח במקום גדעון סרט. מצורפת בזאת רשימת הועדות ובעלי התפקידים, שנבחרו בשיחה. איחולי הצלחה לכולם.

3. אתי כהן לקבוץ: המזכירות הבאה לדיון "פתוח" את פנייתה של אתי לחזור ארצה ולהתקבל לקבוץ. הנתונים נמסרו לידיעת הקבוץ, והתפתח דיון ער, שבו לקחו חלק 14 חברים, ובאה לידי ביטוי קשת דעות בעניין.

בסיכום, ברוב מובהק (67 נגד 26) הקבוץ החליט על קבלתה של אתי. בהזדמנות זו נברך אותה עם הגיעה ארצה, ונאחל לה הקלטות מחדשת טובה.

סוכם, להעביר פניה לו. משק לקיום דיון בנושא הכל-בו בתחום פתרון בעיות השטח. בנושאי עבודה יש להמשיך ולחפש את הפתרון במסגרת עבודה.

3. מסלול חופש צעירים: הצוות שמונה ע"י המ-זכירות (גיל, עוזי, אביהו) לבדיקת נושא זה (ראה עלון הקבוץ מה-30.3.84), הביא הצעת סיכום בנושא זה. לאחר דיון בהצעה סוכם: א. להביא את ההצעה לשיחת צעירים. ב. להביא לדיון בשיחת קבוץ, ולפרסם דף הסבר של ההצעה.

שיחת קבוץ 12.5.84:

1. התארגנות לקראת עישוב הכותנה:

נמסרה הודעה ע"י יחיעם על התארגנות הקבוץ למבצע העישוב של הכותנה. גם השנה כמו בשנים הקודמות, נשכים קום ונצא לטייל בשדות במסגרת 6 שעות גיוס לשבוע, שכל חבר חייב. מי שלט מסוגל מתבקש להתקשר עם סידור בעודה, כדי

לכבוד

מזכירות קבוץ כפר מנחם

שלום רב לכם,

הרשו לי להודות לקבוצכם על הארוח, הרצון הטוב ועל היחס למופת

כלפינו בשבוע שכיילינו בקבוצכם בהפקת חכנית הלהקות הצבאיות.

מחוך הכרת הקשיים המרובים בהפקת חכנית טלויזיה בדרך כלל, אין לי

אלא להחפעל מהסבלנות של חברי המשק בכל המגעים איתנו הן בצד הסכני והן

בחיי היום-יום.

אני חייב לציין את עובדי חדר האוכל שנענו לכל בקשותינו וכמובן, את היחס

דיןי ושורי, שעשו מאמץ עלילאי כוזב שאנו נודל לבצע את ההפקה המסוכנת,

אשר לקחנו על עצמנו.

אגב, התכנית תשודר במוצאי יום העצמאות.

ב ב ר כ ה ,

מנהל מחלקת הבידור, טלויזיה

ומפיק מופע "הלהקות הצבאיות"

1.6.84

לכבוד מערכת כל העיר - ירושלים -

א. נ.

באיחור מה הגיעה לידי קטע עיתונכם מה-20.4.84 (אני ארכיונאית הקיבוץ) בו כתבת "תודה" לקיבוץ כפר-מנחם מאת דודו ראש העיר, מנהל במת המופע "חילים יצאו לדרך" אשר הופקה בבית-הבנים בקיבוצנו.

הראיתי את הכתבה למספר חברים שהיו קרובים לאירוח המופע. היה בפנינו ויכוח היש להגיב על כתבה זו. הרי גם החכם מכל אדם התלבט בסיגיה זו באומרו פעם אחת אל תען כסיל כאיולתו ומיד פסוק אחרי זה הוא אומר ענה כסיל כאיולתו. אני בחרתי בפסוק השני.

לא אוכל להתיחס להתנהגות הילדים, היותן לא הייתי נוכחת. יתכן אמנם שילד ביקש לחמניה, אך מזה להוציא מסקנה עד החשדת הילדים ששמו לחמניות בכיס בשביל המטפלות וההורים, הרי זוהי עזות מצח.

אשר לחדר-האוכל, בו אני אוכלת מעל 50 שנה, אני כן יכולה להתיחס: ראשית תיקון קל: שעת ארוחת הצהריים בחדר האוכל היא לא משעה שתיים-עשרי שלושים עד לאחת שלושים, אלא מאחת-עשרי ושלושים עד שעה שתיים. זה אגב.

נכון שאין אנו אוכלים סטקים יום יום - למרות שיש מי שרואה בנו מיליונרים. ואם אמנם מנהל הבמה הנכבד רגיל רק לסטקים, הרי מסעדת הקיבוץ לא מתאימה לו. יחד עם זה ברצוני לציין - עד כמה שידוע לי - שבקיבוצנו כמו בכל יתר הקיבוצים, לא שמענו עדיין על מקרים של תת-תזונה. אינני יודעת מה זה אוכלי מפלסטיק אבל אני יכולה להעיד עלי שאני מאד אוהבת מרק-כרוב וגם בגריסים ותפוחי-אדמה אינני בוחלת.

אכן צדונים נכבדים, צר מאד שמנהל הבמה - שלפי עניות דעתי - חייב להיות גם איש תרבות במידת-מה. במקום להודות לקיבוץ על הכנסת האורחים שנהגו בהם ועל ההטרדות שנגרמו לחברי הקיבוץ, שאותו חדר-אוכל איכלס ציבור לא קטן, וכאן אוסיף בסגריים, שמספר האוכלים שנאו היה כמעט כפול ממספר המנות שהזמינו. אותו מנהל הבמה מצא לנחוץ לכתוב דברי בלע ללא כל יטוד.

בכבוד רב,

רחל ברוידא

ראש הקולקא

ביום ה-6 ביוני

זכרון

4.6.43

לך

5.6.74

זיבוטובסקי

27.6.79

ברוידא

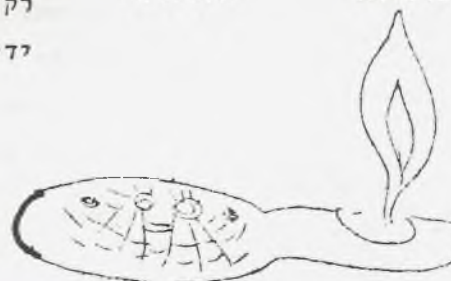
שוב גדלה הכותנה בשדותינו ואנו

מהלכים בין השורות כמו מימים ימימה.

רק אתם אינכם איתנו, עמרם ונני וכל

ידידיכם זוכרים.

חיה רן

1.6.84

יום נפילתה של עמרם ויוחנן בן חורין, שהיה השבוע, כ"ז באייר. אנו מביאים קטע מתוך עלון מוסד נגבה:

עמרם בן חורין: שנה למבצע סיני.

.. "מהי המסקנה העיקרית שחייבים אנו להוציא (ולאחר מכן נעשה גם משהו) ממקרה זה? (כפר קאסם) איך זה חשוב אם הורגים מספר ערבים איך לערבים זכות כזכותנו. וזאת משום שקיימת בארץ צורת שלטון לגבי ערבים, שאפשרה התהוות מחשבה כזאת, נגד זה עלינו להלחם בכל תוקף. אם בממשלה, בכנסת, מעל במות ציבוריות, בוועדות ההסתדרות, ולא לחדול מכך. אסור לנו לשכוח את זוועות כפר קאסם וחושבני שמהר מידי נשכח זה. ומי יודע אולי כבר שכחנו?

הזדעזעתי למשמע סיפורים על חברי קבוץ, שנתנו לעצמם חופש מאידיאליים לא בשעת קרב, בטח קשה לעיתים לאדם לשלוט בריגשותיו כשחבריו נופלים לצידו - אלא לאחריהם, רצח שבויים בפקודה או שלא בפקודה ודברים אחרים שקשה לכתוב כאן. מדוע אירע כל זה? משום שגם אלינו "חדרה רוח צינית, משום שאנו מרשים לפעמים לאמור: "ערבי נבזה" וכו'. מכאן חלה התפתחות נוספת עד לזלזול בו ובחייוך.

יש לכך צורך בהעמקת יתר בחינוך לאחורות עמים שבהכרח אלא באמת ההרגשה, שאני עולה עליו בשל תנאי חיי הטובים יותר, או השכלתי לדעת לנתח את הדברים. בנוסעי פעם באוטובוס בישובי הערבים בגליל, התיישב לידי ערבי, ואודה ואבוש שהתעוררה בי סלידה על חוסר נקיזנד. כעת אני בוש בעצמי על שלא ידעתי להטיק מסקנה זו: מקלחת פרושה רמת חיים. רמת חיים, פרושה קרקע, מים, העלאת הרמה הטכנית והחקלאית, השכלה. של אלה נוכל להשיג רק אם נדע אנו בחינוכנו התנועתי להנחיל את הרצון לעזור, לקדם ולהשוות ולהגיע להת-קדמות שווה עם כל הארץ. לזאת ישנה אפשרות ע"י ביטול הממשל הצבאי... "

נכתב בשנת 1957.

ח ג ש מ ח ...

(עוד על יום העצמאות)
חלפה עוד שנה. עברנו בשלום את יום הזיכרון, אשר היה הפעם מרשים במיוחד הודות ליוזמתו הברוכה של אריק, אשר השקיע בו את כל מרצו ורצונו הרב.
עברנו בשלום גם את ערב חג העצמאות ואת יום העצמאות המשעמם. עצוב היה לגיל מסוים כאילו נשכח. תבורך היוזמה של הצוות שידע לדאוג לבני 30+ ו- 30- אין ספק כי הדבר חשוב מבחינה חינוכית, לאומית וחברתית.

אבל צר לי על חוסר תשומת הלב ל"גיל הזהב". גם לגיל זה היה חלק בהקמת המדינה... גם גיל הזהב היה שותף פעיל בהקמתה. גם אנו עברנו את "הקשה" בתקופה הרת סכנות של המדינה בדרך... לכך גם לנו חלק בחג זה. יש להניח שהגיל הזה נפל בין הכיסאות, בין צוות יום העצמאות לבין ו. גיל הזהב, אם ישנה כזו ומה מעשיה?... אינני מתכוון חלילה, שיש 6 דאוג לארוחה רבת קלווריות (פרסער בלעז), אלא לטיול מהנה כבשנים עברו. אל נשכח שרבים מגיל זה אינם משתתפים בטיולי "החוג לידיעת הארץ" משום שאיך זה כבר לפי יכולתם.

אני רוצה שכולם ידעו

באה ממני ואולי בכך נעוצה הסיבה להתלבטות של מוסדות המשק.

חינו מאורגנים, כנראה, בצורה כזו, שליוזמה פרטית של חבר, הבא לפתור את בעיותיו בתחום העבודה, ליוזמה כזו אין מקום, ועל כך יש להצטער.

משך יותר משנה וחצי נסיתי בכוחות עצמי "לדחוף" את העגלה קדימה ללא הצלחה.

רק לאחר שערבתי גורמים מן החוץ: אחות סוציאלית, יעוץ מקצועי ומקשרים שונים ביני לביין המוסדות על מנת שיסבירו מה עובר עלי במצבי החדש, רק אז נפתחו הא-זניים. בזכות התערבות חברה מהתחנה לשקום מקצועי, הושגה עבורי קצבה חודשית בבטוח לאומי והשתתפות משמעותית בסכום שנדרש עבור רכישת המכונה. בהמלצתם שוכנעתי, שהקלה תהיה לי "בנדידותי" בקבוץ ע"י קלנוע והיום אני מברכת על כך.

לפי בקשתי ערך מתט בדיקה בכמה קבוצים על הצידוק שיש ברכישת מכונת סריגה ואכן אושרה טענתי שיש בכך תועלת. אולם האישור על קניית המכונה, היה מותנה בהשתתפות הביטוח הלאומי, ואם אישור זה לא יגיע בעוד שלושה חודשים, יקנה הקבוץ מכונה. מצפוני לא נתן לי ללחוץ על רכישת המכונה וכך חלפו חודשים נוספים.

סיומו של הסיפור יהיה אם אוכל לעבור למקום נאות יותר מהצריף הישן של המזכ-ירות הטכנית, בו אני ממוקמת כעת. אין לי ולא היה בכוונתי לפגוע באיש. ידוע לי שאיש לא ניסה לפגוע בי או להכשיל אותי, אולם יצאתי בהרגשה שאין העניין מטופל כהלכה. ייתכן שאחת המסקנות היא, שהמוסדות הקיימים היום, אינם יכולים לתת (המשך בעמוד הבא)

כאשר קראתי בלוח המודעות של "השבוע" על הסדנא, הרגשתי ששם אוכל לפרוק מעט מהרגשות שהצטברו אצלי במשך שלש שנים וחצי, ואכך-לא התאכזבתי. שמחתי על שנתנה לי ההזדמנות להשתתף בסדנא לנשים שאורגנה ע"י המדור לשוויון המינים, ועל כך תודתי לאברהם טולדו. הביטוי האמיתי להרגשותי בסדנא מובא בדברים הבאים:

התרגשתי מעצם גילוי הרמיון היסודי בנינו, הנשים, ועם זאת — מהשגתי והיחודיות האופייניים לכל אחת. זה נתן לי המון רגשות אחוה ועניין, במורכבות האדם בכלל והאשה בפרט. בקיצור — צוללים קצת פנימה ועולים משם יותר קלים ומבינים ואולי עם יכולת להרגיש ולקבל דברים אחרת. החשיפה — לא כחובה, אלא עד היכן שאת בוחרת להגיע ולהיפתח. וזה טוב, האמיני, כל כך. משחרר: ואם גלשת ובאו הדמעות קבלי אותן בכרחה ובלי התנגדות. מותר לך. זה שייך, ובכלל, למה לא?

אין זה סוד שאצרתי בתוכי רגשות כבדים ומכבידים, שנבעו משינוי פתאומי במצבי הגופני הפיזי, שהביאו לקשיים בתפקוד בבית, בהרגלי העבודה, הבילוי ולמעשה בכל.

הסדנא נתנה לי להביך ולהרגיש, שלא הכל גזור ולא ניתן לשינוי, אלא שלפרטים בקבוץ ניתן וצריך למצוא פתרונות למעקרות זמניות או רצופות. כאן אני מביאה את הדבר, שאני רוצה שידעו. אתחיל מהסוף שהוא טוב יותר מההתחלה. בתחילת מרץ הגיעה מכונת סריגה, שנרכשה עבורי כאמצעי שיקום, רצוני העז לעסוק בעבודה המפרנסת ומקיימת אותי, התגבר בסופו של עניין על מכשולים לא מעטים בדרך. כעת אני בתהליך של לימוד וכבר מתחילים לראות את התוצאות. דרך ארוכה, ולעיתים קשה ומתסכלת, עברתי עד שהגעתי לשלב הזה. היוזמה לרכישת המכונה

יושב הסכסוך במערך

פרס: חוץ-לארץ מספיק גדול, יש מקום לשני שרי חוץ

(המשך)

בתגובה על השמועות, כי מתח רב שורר בין המיועד לשר החוץ אבא אבן ובין שר החוץ המיועד יצחק נבון, כינס יו"ר מפלגת העבודה ש. פרס מסיבת-עתונאים במלון סודי ובה מסר את ההודעה הבאה: "ישראל היא מדינה קטנה ובה מספר ימועט של בתי-חולים ולכן מספיק לנו שר-בריאות אחד ואפילו חצי שר. כפי שיש לנו. עם כמות האנרגיה שיש לנו אפשר להסתפק ברבע שר אנרגיה. כאידך. כמדינה קטנה, יש לנו חוץ-לארץ גדול מאוד. יותר גדול מאשר למעצמות הגדולות. ולכן יש מקום לשני שרי חוץ או יותר".

פרס סיים את דבריו באומרו: "הפעם לא נתפור חליפות לפני הבחירות. נשתמש בהליך פות שתפרנו בבחירות הקודמות".

פתרונות הולמים לבעיות שונות ואנו זקוקים לגוף שיעסוק בבעיות, שאחת מהן הוצגה כאן, ורבות אחרות שלא באו על פתרונן. אני מבקשת להודות לבלה שליוותה את מאבקי ולכל מי שנתן יד או רק התעניין בקורה. רחל נועם.

**המועמדת לקליטה
היתה סוכנת
מושתלת**

"הספר הזה נשאל בתוכנו כדי לברר מקרוב האם יש מעשני סמים בקיבוץנו", כך כתב חבר בעלון קיבוץ של השומר הצעיר בדרום הארץ. התברר, כי צעירה ושמה ורד נדב, שהגיעה ככוכול לקיבוץ כמועמדת להיקלט בו, לא היתה אלא סוכנת מרשתלת שבלשה אחרי מעשני סמים.

נוצר רושם, כתב החבר בעלון, ש"קליטתה מהירה, היא משחלבת באופן טבעי בין בני גולה, גם מחזירים הסתובב סביבה ולא ירחק היום היא תהפך לחברת קיבוץ מן המניין... ער שהרימה עונן, פרישה כנסתים ופריחה".

הסוכנת המשותלת לא העלתה בחתה משום שצעירים אחדים החלו לחשוד שאין היא נקלטת רגילה. היא רק אישרה חשדות שהועלו ב" מוסדות הקיבוץ לגבי מע" שנים אחדים. אחרי ש" נתספה הפרשה, סרץ ב" קיבוץ ויכוח - האם כל הדרכים כשרות? איזה נזק גורמות לקיבוץ ול" חבריו שיטות בילוש ו" מעקב, ואיך אפשר להת" מודד עם נגע הסמים בלי לפגוע בפרטיות של חברי ים?

קו תקשורת - מדור כמעט קבוע בפחות מ-300 מילים...

קו לחו"ל - תעריפי השיחות לחו"ל מוזלים יותר בשעות מסוימות של היממה. לפי הפירוט:
לחלק מארצות אירופה במשך היום 07.00 עד 21.00 מחיר מלא. בערב 21.00 עד 01.00 למחרת, ובשבת וראשון 3/4 מהמחיר המלא.
בלילה 01.00 עד 07.00 1/2 המחיר.
לארה"ב וקנדה במשך אחה"צ והערב 13.00 עד 01.00 למחרת מחיר מלא. בבוקר 07.00 עד 13.00 3/4 מהמחיר המלא. בלילה 01.00 עד 07.00 1/2 מחיר.
למי שזכאי להתקשר על חשבון ו. חברים - 9 דקות בשנה.

לארה"ב - מחושב עפ"י התעריף הזול. לאירופה - מחושב עפ"י תעריף ביניים (עקב הפרשי שעות). לכך מי שמצלצל שלא בשעות אלו, אלא היקרות יותר, מדבר דקה פחות.

מי שאין בביתו קו פתוח לחו"ל ומעוניין שיהיה יודיע על כך למרכזיה (בשעות העבודה) - בכל מקרה הדבריטודר תוך שבוע, גם במקרים "דחופים". לכך מי שזקוק לשירות זה, שידאג בעוד מועד.

תזכורת: בארץ שיחה בבוקר 08.00 עד 13.00 - מחיר מלא. אחה"צ 13.00 עד 21.00 1/2 המחיר. בערב עד הבוקר 21.00 עד 08.30 1/6 המחיר (16.5%).
חידוש: רכשנו מכשיר טלקס והוא עומד במפעל המתכת. בדבר פרטים על אופן השימוש נא לפנות לחיים יערי.

הרב רבי מגור

בעקבות פרסום כתבי השטנה נגד המנהיגות הציונית בנושא השואה, אנו מביאים את מכתבו של משה דומב ל"על המשמר" (עדיין לא פורסם):

כמה עשרות קילומטרים דרומה מוארשא עיר הבירה של פולין, על גדות נהר הוויסלה, שוכנת העיירה גור, ובשמה המלא: גורה - קלווריה. המזל האיר פנים לעיירה הזאת. גדול רבני פולין האדמו"ר רב אברהם מורדכי אלתר זצ"ל שכך בתוכה והביא רוב שפע וטובה על אזרחי העיירה, היהודים והפולנים גם יחד.

הרבה רבנים אדמו"רים חיו בפולין, ולכל אחד "חצר" משלו וחסידים משלו. הרבנים היו מזוהים לפי שם העיירה או לפי שם העיר שהוכתרו בה, למשל: "דער אלכסנדרובער רבי", "דער פיאסעצ'נער", "דער פשיסכער", "דער קאעצקער" וכו' וכו'. לא מן ההכרח שרבי יישב בעיירתו, רובם בחרו לחיות קרוב לחסידיהם שכלכלו אותם. אכן הרבה אדמו"רים ישבו בוארשא איפה שריכוז חסידים היה רב.

אבל הרבי מגור ישב בגור ותנועה בלתי פוסקת של חסידים זרמה לגור וממנה כל ימות השנה. תושבי העיירה וסביבותיה, יהודים וגויים, עמלו בחדווה לספק להם מגורים, מזון ושירותים אחרים. העיירה שגשגה והפרנסה מצויה בשפע. היהודים התגאו ברבם והגויים הצטלבו בסתר כשראו את ה"איש הקדוש" מרחוק.

מוארשא בכיוון גורה-קלווריה התהלכה רכבת צרת מסלול. "די גערער-קאלעיקע" כינו אותם היהודים. היה זה הקו היחיד בפולין שלא הזדקק לסבסוד מהממשלה, להיפך, הוא איזן הפסדים של קטעי רכבת אחרים. היא נסעה כשקרונוותיה תמיד מלאים ובערבי שבת וחגים הוסיפו קרונוות מיוחדות על מנת לעמוד בבקושה העצום של אלפי חסידים הנוהרים לגור בשביל לקבל ברכתו ולהתבשם בזיו פניו של הרבי ולזכות מפורי "שיריים" מסעודותו.

החסידים לא קבלו שום הכרעה בחיים כקטנה וחשובה ביותר מבלי להוועץ ברבי, החל מענייני פרנסה, בחירת מקצוע לבנים, שדוך, תלמוד תורה, ייעוץ רפואי ומה לא? כשהתעוררה בעיה מסוג זה, הדבר הראשון שצריך לעשות, הוא לסוע לגור ולראות את הרבי. מובן מאיליו שאי אפשר לבוא בידיים ריקות, הלא גם הוא צריך לחיות ולנהל "חצר" וההוצאות מרובות. לא עלה בדעת אף חסיד לעשות בר מצווה לבנו מבלי ששניהם (האב והבן) יקבלו את ברכתו של הָרָב. אותו הדין כלפי חתן או אבי כלה. שום דבר בחיים לא זע ולא נע מבלי שהרבי יידע ויכריע. וב"שטיבלעך", בין הערביים ישבו חסידים וספרו בערגה ספורים על בקורם האחרון ב"חצר" הרבי ולחיצת היד שהוא מעניק לכולם. -"צריך רק להרוויח להוצאות הדרך ואיה"ש בקרוב אסע לגור"- . זה חלומי של כל חסיד קשי יום וקשי פרנסה.

רוב יהודי פולין חיו בדחקות והתקשו לפרנס את משפחתם וחסידיו גור לא היו יוצאים מן הכלל. אף על פי כן יכולת לראות בערב חג כלשהו, יהודים לאלפים - לבושי קפוטות מרופטות וצרור בגדי בשת לא פחות מרופטות ושטריימל בתוך אריזה מיוחדת-- נוהרים לקולעיקע של גור, כשבני משפחתם נשארים לאנחות בבית וספק אם נותרו בידם די אמצעים לערוך שולחן חג די השובע. ימי החג עוברים

על משפחה כזאת בעצב כשהנחמה היחידה היא שהאבא יזכה בלחיצת יד מהרבי ובברכה: שהשם יעזור - "גאט וועט העלפן"....

אבל לא רק קבצנים וקשי יום נמנו עם חסידי גור. היו בינים גם עשירים ועשירים מופלגים וגם הם לא עשו שום עסקה מבלי להוועץ ברבי ומובן שבשביל שהעסקה תצליח הכרחי להכניס את הרבי לשותפות. אכן היה האדמו"ר רב אברהם מרדכי אלטר מנוחתו עדן, שותף למרבית העסקים של חסידיו, אבל רק לרווחים! במקרה של הפסדים הרבי השתתף בתפילה ובברכה: "גאט וועט העלפן" = (אלוהים יעזור). התהלכו שמועות שה"גערער רבי" הוא עשיר מופלג ונכסיו מגיעים למליונים כבדים.

חוץ מענייני קיום ופרנסה, עסק הרבי גם בענייני רוח. וכרועה רוחני ידו היתה גם בעניינים הקשורים בדרך התנהגות חברתית ופוליטית של חסידיו. חוץ מהוראת קבע כלפי השלטונות: "תנו למלך אשר למלך" - הצטיין "חצר" הרבי בנוקשות אנטי- ציוניסטיות מובהקות. אוי לנער או לנערה מבית חסידי, שנלכדו "ברשתה" של תנועת נוער ציונית. התגובה היתה מכות ולפעמים גרוש מהבית. וככה התנהלו העניינים על מי מנוחות עד לפרוץ מלחמת העולם השנייה. הקלגסיס הגרמניים כבשו את פולין והיהודים נלכדו בתוכה כשאת דינם: השמדה!

ולרבי מגור ולבני משפחתו קרה נס, נס גדול! הם הצליחו להמלט ממלחמת העולם השנייה של החיה הגרמנית. ועזר להם הקב"ה וגם... המליונים שצברו מחסידים עשירים ומיהודים עניים שמלאו את קופת ה"חצר".

הוצאק נשאר ללא רועה, ללא מורה דרך, וללא מנחם לעת צרה.

המליונים עזרו לשחד את אנשי הגסטפו, המשפחה הענפה הגיעה לפלסטיונה הציוניסטית בהשארם את צאן מרעיתם לאנחות.

... ובנו בית ו"חצר" מחדש ושוב נוהרים אלפי חסידים ל"חצר" הזאת ומשתכרים מספורי הניסים והנפלאות שעשה הלם הקב"ה בדרך לא דרך וגניבת גבולות ותלאות עד שהגיעו לחוף מבטחים. ובין הנוהרים ל"חצר" הזאת, מנהיגים פוליטיים שאינם מקבלים שום החלטה בצטרם לוועד ברבם.

וחסידי גור בפולין, שנותרו מיותמים, גורלם היה כגורל כל יהודי פולין כולל האדמו"רים הקטנים, שידם לא השיגה כדי לשחד הגסטפו ולמלט נפשם מהתופת.

ה ו ד ע ה

סוכס ביין ועדת קשישים ועובדי הנוי, בשכונ
א' החדש (ע"י חדר אוכל) יטפלו בהשקית הדשאים
עובדי הנוי. אי לכך מתבקשים דיירי השיכון
הנ"ל לא להשקות את הדשאים, פרט למקרים שיתבקשו
על ידי עובדי הנוי.

בתודה,

צפורה ג.

1.6.84

שלוש מאות מלה על:

מעמדם של בני גיל הביניים בקיבוץ בהשוואה עם צעיריו וקשישיו
מתוך מחקרי המכון לחקר הקיבוץ

רבים בתנועה הקיבוצית בדיעה כי "הסבים" ונכדיהם דומים בעמדותיהם
ל"הבנים" שונים.

הסבים, הדור הראשון והנכדים, הדור השלישי, מאופיינים לרוב כחדורי
רעיון ואידאולוגיה; הבנים, הדור השני או גילאי הביניים כ"משקיסטים"
וטכנוקרטים.

ממצאי המחקרים השונים של המכון לחקר הקיבוץ (מהעיבודים שנעשו
לבחינת הטענה שלעיל - במיוחד) מסתבר שלא כך הוא הדבר.

כך, הזיקה לקיבוץ והדבקות בערכיו דווקא עולה עם הגיל: המייסדים עולים
בהקשרים אלה על גילאי הביניים ואלו - על הצעירים.

אך מעניינים גם ההבדלים בתחומים האחרים:
כך ביחס לחשיבותה של הצריכה החמרית והמימוש העצמי הממצא הוא הפוך:
הצעירים עולים בהקשרים אלה על גילאי הביניים ואלו - על הקשישים.
בתחום שביעות הרצון מחיי הקיבוץ שאף היא מעין עמדה כלפי הקיבוץ עולים
הצעירים וגילאי הביניים כאחת על הקשישים.

הממצאים סותרים איפא את הדיעה שהועלתה בראשית סקירה זו. נשאלת עם
זאת השאלה למה בכל זאת היא רווחת? ייתכן שתשובה טמונה בממצא נוסף: גילאי
הביניים עולים על הצעירים והקשישים כאחת בפעילותם ומרכזיותם בקיבוץ. הם
כ"מעצבי המדיניות" ומבצעה - נאלצים למצוא פשרה בין הרעיון והמציאות ואולי
כאן מקור המיתוס.

(א.א.)

הנה בילתה את חודשי הקיץ והסתיו 1983 כמתנדבת בכפר מנחם. היא היתה חרוצה,
נעימת הליכות, חברית ויפת תואר, ורכשה לה ידידים גם בין המתנדבים וגם בין חברי
הקיבוץ והגרעינים. בתחילה 84 חזרה לדנמרק "בעין אחת צוחקת ובעין אחת בוכה":
שמחה לצאת לעבודה הקשורה להשתלמותה כאחות - ועצובה על שהיא עוזבת את הקיבוץ
שאליו התקשרה בקשר אמיץ. והנה בימים אלה הגיעה הידיעה, שהיא נפטרה בהתקף-פתע,
והיא בה עשרים בלבד.
הנה קטעים ממכתביה, שכתבה לאחר שובה הביתה:

... I really felt at home in
Kfar Menachem ... Please tell
GAD hello from me, he is one
of the warmest and nicest
people I've ever met (and
give my love to Sara Tafler
too) .

... I made it well back to Denmark. It was wonder-
ful to see my family and all my friends again, but
often I miss Kfar Menachem awfully much (especially
when I receive letters from people I met during my
stay there, and when I hear something about Israel,
just in general, I think about the great time
I spent there) .

Hanne Astergaard - Sorensen

1.6.84 שירה הנער

שירה הנער שיר עתידנו
שיר התחדשות בנין ועליה.
מן הגולה ינהרו אחינו,
ארץ מולדת קמה לתחיה!

מי זה חולל הפלאי ארץ מולדת!
מי זה הקים כל אלהי ארץ מולדת!
זו ידך, ידך היא הנוטעת;
זו ידך, ידך היא הזורעת.

כל עוד הנער לנו במולדת,
קום יקום חלוס עם ישראל!

לכל בנינו בערים ובמושבים - שלום רב !
בימים טרופים אלה של לפני בחירות, אנו מנסים
לחפש גשר וקשר למגע ולהשפעה עם כל אוכלוסייה
אחרת שמחוצה לנו. לצורך זה אנו פונים אליכם:
נראה לנו שכל אחד מכם יכול להיות כתובת פעילה
ומקשרת בסניף מפ"ס ו/או המערך במקום מושבו.
אנו מבקשים מכל אחד מכם, שיכול ומוכן לעזור,
להגיע לסניף ולהציע עזרתו. אתם יכולים להיות
מייצגים נאמנים בפעילות לקראת הבחירות.
כל עזרה שתהיו מוכנים לתת תתקבל בברכה. מצדנו
אנו מצפים לנכונות לארגן חוגי בית, לבצע בקורי
בית, עבודה משרדית וארגונית בהתנדבות והתגייסות
לעזרה ביום הבחירות.
אנו מצדנו נהיה חוליה מקשרת ונשמח להפגש
אתכם לשיחות רקע והבהרה בבתינו, בעת בקוריכם.
בתקווה לשיתוף פעולה טוב ופורה,
מטה הבחירות בכפר מנחם.

ללדים צעירים.

הערב הזה, ערב אפל ללא ירח מאיר*
באים אתם אל משפחה גדולה - משפחת השומר הצעיר.
תנועה זו - פאר היצירה עד היום*
הציונות היא הכתר והשומר הצעיר - היהלום.
זוהי התנועה שקראה ליצירת חברה חדשה בארץ ישראל*
אשר בה יהלך זקוף, האדם העמל.
שהכיבוש היחיד שחתרה אליו, הוא כיבוש השממה*
ואת הדגל הזה היא נושאת ברמה.
זו תנועה אמיתית של אנשים קשוחים*
אשר בחממותיה לא צמחו משיחים.
עדיין זו תנועה נושמת בחולצה כחולה ובבוקר כחול*
ואנשיה מבחינים בין ימינם לשמאלם ובין הימין לבין השמאל.
והיום כאשר הערפל גובר ועלטה יורדת*
אתם תהיו ישראל האמיתית, החלוצית, העובדת.
היום אתם מצטרפים למשפחה מפוארת*
תנועת התישבות קיבוצית נהדרת.
שבה כבוד האדם אינו נרמס*
ועל כל עיוות דין ומוסר, היא זועקת חמס.
זוהי השושנה בשדות החוחים*
והיא את הדרך תאיר, היא תהיה מורה הנבוכים.
העם שלנו הוא עם טוב, רגיש לאי צדק ולעוולות*
בניו היו ראשונים במלחמות החופש הגדולות.
השומר הצעיר שידע החרמות ותלאות בגולה*
לא יסכים שבמולדתנו יתבצעו מעשי עוולה ונבלה
כי רק על היפה בונה לו האדם מדינה*
ומדינתנו צעירה - בת שלושים ושש שנה.
אולי מדינה יפה אולי בינונית אולי מכוערת*
אבל התנועה הזו, איך ממנה נפלאה ומפוארת.
אז זיקפו הגו, הרימו ראש*
ולעולם, לעולם אל תחכו עד בוש.
ועד שיגור זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע*
אתם עתיד השומר הצעיר!

ח ז ק ו א מ ין !!!

עמוס

ביום כניסת קב' רקפת לתנועה

כפר מנחם 27.5.84

מי ומה

מבצע העונה

בנוהל יעיל ומהיר הסתיים עישוב הכותנה. השנה נוספו כ- 1000 דונם שטחי כותנה, אך הדבר לא השפיע על משך זמן העישוב ובתוך שלושה שבועות העישוב מאחורינו. כל זאת בזכות ההתגייסות של חברים ובני מוסד, אך תרומה מכרעת היתה לשטחים הנקיים ברובם מעשבים, גורם שהקל על העבודה.

קציר

בימים אלה מסתיים קציר החיטה. על אף התחזית הקשה ועל אף מעוט הגשמים ואולי למרות מעוט הגשמים (עולים היבולים בשטחיים רבים על אלה של לפני שנה, בה היתה זו שנה גשומה. פירוט, אנו מקווים, יימסר על ידי מרכז המשק.

צוות הביכורים

טכס הבאת הביכורים יערך ביום רביעי הקרוב 6.6. הזמן העומד לרשותנו קצר, אך אנו נחוג אותו בצורה ההולמת והמכבדת את החג, שאנו קטורים אליו בקשרי עבותות, משום שהוא סוגר לנו מעגל של עבודות חקלאיות ופותח את ראשית השנה החקלאית הבאה.

הצלחת החג תלויה במידה מסויימת בצוות המכין, אולם בעיקר בהענות ונכונות הציבור לתרום להצלחתו. בקשתנו מרכזי הענפים: הכינו את הענפים בצורה מכובדת ונאה.

זמרן.

פניס חדשות ישנות

אתי ויסמיך הגיעו אלינו מגלות אוסט-רליה בתקוה להקלט מחדש בקבוץ.

אחולי קליטה טובה.

יעקב ברוידא חזר מגלות ניו-זילנד ועושה צעדים ראשונים להתיישבות קבע.

בחירות

מועד הבחירות קרב והולך. החברים מתבקשים לבדוק את תעודות הזהות. ללא תעודת זהות לא ניתן להצביע. תעודות מהדגם הישן (בכריכת קרטון), אינן ברות תוקף ויש להחליפן מיד.

לאורי ולתרה

ברכות חמות עם הולדת הנכד. בן לשאול ופרידה.

ערב ירושלים

בסיפורים אוטנטיים ירושלמים, באווירה אינטימית לאור נרות, רתק שוקי בן עמי את הקהל שהגיע לערב זה. לא פחות מעניינים היו ספוריו, בחלק השני, אודות המחלת היהודית ביהודה ושומרון.

חדשים בחברה

בהשתתפות ההורים וכל ילדי חברת הילדים, הוכנסו ילדי קבוצת חצב (כיתה ב') לחברה. בשנה הבאה תהיה חברת הילדים גדולה, לאחר שהוחלט שקבוצת רקפת (כיתה ו'), תשאר שנה נוספת בחברה ולא תעלה למוסד.

1.6.84

- ו. חברים: אריה מנדל, חיים בלכר, ארלט, מיכאל ש. שלמה ג., צבי תל-אור, צבי זן אריה. פרדקה, קובי ר., חיה רן.
- ו. חינוך: אורה ד., אורי ס., צביה ג., יזהר, שרה אל., שושקה ג.
- ו. בריאות: בלה כ., אליז, פוריה, ארלט, מירי א., חיים ד. (דרושה תוספת שתימצא אנו מקווים).
- ו. עלוך: עורך: עמוס אפרתי.
- ו. פדגוגית: יזהר, גינה, אוכמה, שרה אל.
- ו. חור"ל: חיה ר' קלוץ, אורי נ.
- ו. השתלמות: תמר ד, אפרת פ, עמליה ג., צפורה ל., נדב אבירס.
- ו. קשישים: אביה, ציפורה ג., נחה, שמואל פ., צילה ב., רמי (נוי)
- ו. רכב: עמרי, יואב, גזבר, מ. משק, פיצ'וץ.
- ו. יעוץ: אילנה א., אסתר שושן, אריק, אליס.
- ו. בנין: אפריים, איצלה, גדי, יונתן, שורי, דני ש., מ. משק, מזכיר, אשלן טולדור.
- ו. טלויזיה בכבלים: (ט.ב.מ.) אמנון ז., משה ז., אביגדור, שורי, נציג ו. תרבות, נציג מזכירות.
- ו. כלולות: פוריה, עידית, ארלט, ישראל שב., משולם, איתן.
- ו. עבודה: גדעון - דפנה, אברהם ט., (מזכיר) סדרני עבודה, יחיעם (ר. משק)
- ו. תרבות: אריק, אביטל, עמליה ג., עמירה, יודקה, איתן, משולם, שורי, הנרי.
- ו. מוסד: יהודה ק., אסא, יעקב ס., דודקה, יהודית ש.
- ו. חיילים: שלומית הורוביץ, תלמה. נורית ש.
- ו. צעירים: עוזי כ., אורן, אבנת, הנרי, יעל (מגל).
- ו. אבל: צוות, זלו, שמואל כ.
- ו. משק: יחיעם, אריה מנדל, מתס, יגאל ב., דודו אלעזרי, יוסי ש., יוסלה, אליז, יענקלה ס., מרים קליין, ארנון, נחום ש., רינה ק. אפרים, אורי ל., אברהם טולדור, אביהו, ענת קנטור.
- ו. מזכירות: אביהו, אברהם ט., גזבר, ר. משק, שרה אל., גיל ד., ברכה ק. רשקה, קלאוס, עוזי כ.